

BIZS 2009 – összefoglaló

Cegléd, 2009. április 24 – 26.

egy szervező szemével

A 2008-as BIZS legnagyobb dilemmája a "hogyan tovább" volt. A kérdés azért merült fel, mert a rendezvény mostanság 10 éveske, ami azt jelenti, hogy az akkor 15 évesek mostanra nagyjából ugyanennyit öregedtek, és 25 évesek lettek. Összehasonlítva akkori és mostani életvitelüket, gondolkodásmódjukat, érezhető, hogy azok nem igazán kompatibilisek már egymással. Hasonló probléma kezd kifejlődni a BIZS-ben is, hiszen egyszerre van jelen benne az a korosztály, aki 10 éve is, meg azok is, akik akkor még kisbabák voltak, és később, esetleg csak mostanság csatlakoztak.

Igen ám, de időközben a BIZS funkciója is változott. Míg korábban elsődlegesen a keménymag által a Bokorba meghívott és újonnan érkező fiatalok „befogadó” rendezvénye volt, mára ez a funkció kiszélesedett, új feladat elé állítva mind a résztvevőket, mind a szervezőket.

A szervezőknek persze sokkal nehezebb a dolguk, hiszen egyre tágabb korosztálynak kell vonzóvá tenni a BIZS-t, egyszerre gondoskodva arról, hogy mindenkinek kellően tartalmas legyen, és a korosztályok egymásnak is át tudjanak adni valamit, viszont mégse lenne jó, ha idővel egy BNT2-vé válna.

A BIZS egyre inkább abban igyekszik segíteni, hogy a fiatalok elkezdjenek közösségekben gondolkodni. Maguk vegyék kezükbe saját közösségi életük irányítását, és fentről ne totális irányítást várjanak, csak segítséget, ha elakadnak. Itt már a közösségi élet kérdése nem csupán az, hogy járok-e közösségbe vagy van-e nekem közösségem, hanem hogy mit

tehetek azért, hogy a közösségi életünket jobbá tegyük.

A 2008-as BIZS ama bizonyos szombat estéjén az volt a nagy kérdés, hogy a generációk szétváljanak vagy ne, ill. vajon a 30-on túliak kiválnak-e, és ennek mik a következményei.

Végül 2009-ben nem váltak szét, hanem ott voltak, akkor, együtt a 15-30-as korosztály, és még néhány 30-on túli madár is. Elindult egy folyamat, ami segíti a BIZS átalakulását, paradigmaváltását, miközben megmarad annak a megszokott, és általában nagyon várt eseménynek, melyre a bokor fiataljai évről évre készülnek.

A cél tehát az, hogy közösségek jöjjenek létre, alakuljanak át, bővüljenek, hatékonyabbak legyenek. 2009-ben Cegléden a napsütésben erről beszélgettek a csoportok, ki-ki a maga korosztályával, saját élethelyzetének megfelelően. A téma mély, a feldolgozás nagy komolyságot igényel. Nagy a tét, ezt mindenki átérezte. És nem szabad elszűrni.

Talán először a BIZS életében volt olyan beszélgetés, amelyen mindenki egyszerre részt vett.

Miről is beszélgettünk a BIZS-en?

- Hogy képzeled el a jövődet? Közösségben? Vagy egyedül, otthon gubbasztva, vagy párban, de mégis atomizálódva? Ez a kérdés ugyan elsősorban a 25 felettieket izgatja, hiszen ők állnak az otthonteremtés, családalapítás, esetenként nagyobb távolságra költözés küszöbén, de a fiatalabbaknak egyértelműen hasznos, ha nem szeretnének ugyanabba a gödörbe pottyanni, mint elődeik. Vajon hogy lehet összeegyeztetni a családot a közösséggel? Hogy lehet mindenre időt szakítani, miközben munka van a munkahelyen, a közösségi életre is kell időt szánni, miközben ott a család.

Az első nagyobb beszélgetős egységben, tehát szombat reggel erről szólt a pódiumbeszélgetés, és ezt tárgyalták meg, adták elő színjátékkal, kis és nagyobb csoportokban a jelenlévők. Itt jegyezném meg, hogy a BIZS-t követően újonnan alakultak közösségek, melyek azóta is működnek. Már ezért megérte!

Szombat délben jött az ebéd, majd a sport-féldélután. Lehetett rögzíteni, focizni, frizbizni, beszélgetni, Ivánt nyúzni, meg a tó partján sétálgatni, kinek mihez volt kedve.

- Hol szeretnél lakni? Milyennek képzeled a számodra ideális lakóhelyet, lakóközösséget, közelebbi és távolabbi környezetet. Rajzold le, meséld el, találd ki, tervezd meg. Szeretnél-e a szüleid közelében lakni vagy inkább messzebb? Mennyire megy vagy ment könnyen a leválás? A családotban, szüleid testvéreid mennyire oldották ezt könnyen meg? Mik a tervek foglalkozás, életcél

tekintetében? Ezeket a kérdéseket boncolgattuk szombat délután a kissé még hűs levegőn, szikrázó napsütésben.

A programok közt idén először pedig CSEND volt. El lehetett mélyedni, gondolkodni.

Szombat este ima, majd ZTÖ (Zenés Táncos Összejövetel). Ezzel párhuzamosan teaház, tábortűz, kötetlen beszélgetés az ebédlőben.

Ami az összefoglalóból kimaradt, a péntek este, de mivel bombariadó volt a Nyugatiban, ezért a társaság zöme elég későn ért le. Később kiderült, hogy nem volt bomba a Nyugatiban. A vonatközlekedés már helyreállt (úgy nagyjából).

Pénteken az éjszaka fele azzal telt, hogy mindenki beszélgetett a másikkal. Szerencsére a társalgás kulturált keretek közt folyt, így aki aludni akart, tudott is.

A vasárnap, az vasárnap. Komoly kérdések után egy könnyedebb nap.

Reggel korán kiszaladtunk Tomival egy közeli nagyáruházba zsömlét vásárolni. Vettetek ti már valaha is 160 zsömlét, 8-asával csomagolva? Jó játék, egyszer ki kell próbálni!

A délelőtti folyamán egy humán gépsor a zsömlékből, sport szeletekből, kis lekvárokból, még kisebb húspástétomokból és almákból mindenkinek gyártott útra élelmiszer-egységcsomagot. Evőeszközt nem kapott senki sem, kifejezetten környezetvédelmi megfontolásokból (nem mi felejtettük el, világos!).

Köszönet elsősorban a Csömöre-Botlik házaspárnak a nagyon körültekintő szervezésért, a kitartó munkáért és a Bokor eseményeit sok évre visszamenőleg bemutató tablósorozatért! Köszönet továbbá a többieknek is, akik a szervezésben részt vettek, vagy tevékenyen hozzájárultak a megvalósításhoz.

Készítettünk csoportképet, amin nagyon sokan ott vannak, de nem mindenki.

A remek szervezést, a kiváló lebonyolítást köszönjük nekik:

*Bajnok Kata,
Bajnok Kristóf,
Csömöre-Botlik Emese,
Csömöre-Botlik Tomi,
Kecskés-Vincze Eszter,
Kecskés Iván,
Kecskés András,
Pálincás Péti*

Fotók:

http://bajnok.hu/gallery/main.php/v/kecskes_andras/bizs_2009/

<http://bajnok.hu/gallery/main.php/v/imot/bizs2009/>

Írta: Kecskés András